

MARIA LORETO

Jáhen Josef Janšta
<http://josefjansta.opava.org>
Ilustrace: Jiří Vančura

Zuřila druhá světová válka. Do armády musel narukovat i inženýr Anton Hart. Dostal se na ruskou frontu, kde byl v roce 1943 zraněn. Když ležel těžce zraněný na sněhu a zdálo se mu, že umírá, vybavila se mu v duchu cesta do poutního kostela Maria Loreto u Chebu, kde přijal první svaté přijímání a kam také pravidelně chodil se svými rodiči na mši svatou a přistupoval ke stolu Páně. Tehdy slíbil těžce raněný voják Panně Marii, že jestli se vrátí domů živý, koupí do zvonice na Loretě nový zvon.

Stal se téměř zázrak. Ve sněhu ho našel jeho přítel a odnesl ho na zádech ke zdravotníkům. Válku přežil a na svůj slib Panně Marii nezapomněl. Jenomže byl brzy po válce spolu s ostatními lidmi německé národnosti vyhnán do Bavorska. Pak přišla doba komunismu, kdy kostel ničili pohraničníci, až zchátral téměř na spadnutí. V roce 1989 nastala svoboda a pan Hart chtěl splnit svůj slib. K tomu však bylo nejprve potřeba pobořený kostel nákladně zrekonstruovat. Kde však vzít tolik peněz na nákladnou opravu? Pan Hart založil spolek pro opravu poutního kostela, kam významně přispěli vyhnaní rodáci a také státní úřady v Německu. Již v roce 1993 se mohla v Maria Loretě sloužit mše svatá a opra-

vy postupně dospěly ke zdárnému konci. Dnes je to živé poutní místo. Je měsíc květen a my se k Panně Marii modlíme více než v jiných měsících. Nemusíme Matce Boží něco slibovat jako pan Hart. Můžeme jí však v modlitbě svěřit svůj život a celý náš národ. Pannu Marii vyzýváme jako Královnu míru a prosíme ji za mír na celém světě. Možná víte, že litanie, ve kterých vyzýváme Pannu Marii, se jmenují litanie loretské. Vznikly v italské Loretě, kde se poutníci chodí modlit do Mariina domku, který sem byl přenesen z Nazareta. V mnoha zemích vznikly kopie tohoto nazaretského domku. Loretu ve Starém Hroznaťově, o které se píše v tomto článku, postavili chebští jezuité v letech 1664–1689.

Zmužilá ŽENA

otec Štěpán Smolen

Správný kluk se ptá, jak se stát chlapem, jak být zmužilý muž. Pokud se chceme pochlapit a pro tento proces hledáme trenéra, překvapivě najdeme jednoho z nejlepších v ženě, ve svaté ženě, v Kateřině Sienské – té, před níž se třásl strachy celé 14. století. Tak jako ona totiž o mužnosti nemluvil nikdo.

Patrně se teď ptáte, co to bylo za bytost, že si ji teď dovolují zvat, aby nám pánům promlouvala do chlapštění. Čekáte možná zlověstnou půltunovou matronu s válečkem v ruce a natáčkami ve vlasech. Jenže, chyba lávky. Pod Kateřinou by se lávka neprohnula. Maličká byla a teounká a křehká. Když šla ulicí, museli jí vkládat olovo do střevců, aby ji vítr neodvál. A přesto z ní šla hrůza. Ti, kdo ji potkávali, měli pocit, že je strašná jako vojsko seřazené k bitvě. Jenže co mohlo být tak hrozivého na ženě, kterou by hulvát jediným cvrknutím srazil k zemi?

Co to bylo? Ovládala bojové umění, ve srovnání s nímž je krav maga něco jako kroužek vyšívání. Už jako malá totiž poznala, že dokud jsme na tomto světě, nemůžeme nebojovat. A pokud jde o boj, máme jen dvě možnosti – buď zápasíme sami proti sobě, proti pokušením, jimiž nás chce k zemi srazit ďábel, svět a naše vlastní tělo, anebo zápasíme jeden proti druhému. Lidé, kteří bojují proti sobě navzájem, mají ze sebe navzájem strach, kdežto lidé, kteří bojují proti sobě samým, se nebojí nikoho než Boha (a i to je bázeň plná důvěry). Kateřina si zvolila zápas proti sobě. Starala se jen o to, aby se líbila Pánu a na mínění pánů pranic nedbala. Postem, modlitbou a almužnou se probjovala k takové neohroženosti, že se kolemjdoucím rytířům při jejím usměvavém pohledu třásla kolena.

Když jí bylo třiatdacet, něco se stalo. Zatím se věnovala pouze válce se sebou. A teď jí Pán zavolal, aby také druhé burcovala k boji. Dal jí za úkol, ať prokazuje lidem milosrdenství tím, že je bude napomínat – a zejména ty, kterým scházela mužnost. Až dosud dávala chudým chléb a nemocným léčila rány. Prokazovala milosrdenství tělům svých bližních. Teď jí Ježíš zavolal, ať je milosrdná také k jejich duším. Poslechla ho a dovedla pak volat prorockým hlasem, aby chlapi byli chlapi. Vůbec přitom nešlo o to, aby chlapi bili chlapy. [Učitelům tento článek doporučuji jako diktát – pozn. autora.] Mužnost, k níž Kateřina zve, neznamená být svalnatým samcem, ale člověkem, který se nebojí otevřeně promluvit a odhodlaně jednat, kdekoli se děje zlo.

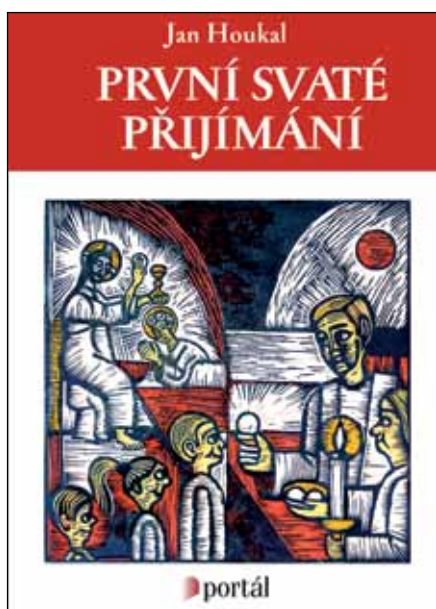
Sienskou světicí dopalovali zejména slabošší biskupové, kteří ze strachu o vlastní blahobyt odmítali trestat zkažené kněze. Místo aby milosrdným napomenutím a trestem přiváděli zbloudilý ke Kristu, dopouštěli se nemilosrdného mlčení. Místo aby vypalovali a dezinfikovali hnisající rány, raději je přikrývali obvazem, jen aby nákaza nebyla vidět. Jenže neléčená nemoc škodí dál.

Taková změkčilost se s Kristovou láskou vůbec neshoduje a Kateřina se to nebála připomínat nejen kněžím a biskupům, ale dokonce i samotnému papežovi. „Je příliš dobrý a milosrdný,“ prohlásila o svatém otci Rehořovi. Zavíral totiž oči před zlem, nechával je růst a odmítal je trestat. „Nebuďte bázlivý jako malý chlapec, buďte mužem!“ napsala mu jednou. A papež ji neoznačil za bláznivou čarodějnici, ale vzal ji vážně. Vrátil se z pohodlných francouzských paláců zpět do Říma, aby dohlédl, zda jeho kněží žijí svatě. Když pak Kateřina ve třiatřiceti zemřela, církev ji prohlásila za svatou. Později dokonce za jednu z patronek Evropy – té změkčilé a pohodlné Evropy, již zoufale scházejí noví svatí, kteří by ji burcovali ke zmužilosti. Možná to čeká právě na vás, pánové. Pomněte však, co Pán praví o trísce a trámu. Nejprve je třeba věnovat dlouhá léta boji proti sobě, abychom si – sami nemocní – nehráli náhodou na lékaře.

Ilustrace: Helena Filčíková

K
T
I
K
E

Jan Houkal

První svaté přijímání

Ilustrace Jan Hrubý

Nová kniha autora Co se děje v kostele? se věnuje tématu přípravy katolických dětí na první svaté přijímání a svátost smíření. Je teologickým i praktickým úvodem do těchto dvou svátos-

Tweetuj s Bohem

Michel Remery

Interaktivní projekt pro mladou generaci, který již běží v několika jazycích. Tištěná kniha bude propojena se zdarma dostupnou aplikací pro Android a iPhone a s webovou stránkou. Cílem projektu je pomáhat mladým lidem nalézat odpovědi na jejich otázky o víře. Na počátku projektu #TwGOD stojí reálné otázky současných mladých lidí, kteří sami

dali podnět k tomu, aby odpovědi, k nimž společně dospěli v dialogu se svým knězem, vyšly v knižní podobě a posléze i elektronicky. Každé téma je v knize přehledně zpracováno na jednu dvoustranu. Obsahuje užitečné odkazy na další studium Katechismu katolické církve a katechismu pro mládež YOUCAT. Publikace je součástí duchovní přípravy na SDM v polském Krakově. Nakladatel: Paulinky Cena: 350 Kč

tí psaným s ohledem na věk a rozumové schopnosti cílových čtenářů. Pomáhá dětem nejen pochopit význam obou svátostí v jejich křesťanském životě, ale vytvořit si k nim i správný vztah, z něhož pak mohou čerpat duchovní posilu. Knihu využijí také faráři, katecheté či rodiče, kteří děti ke svátostem připravují, a může sloužit i jako dárek pro již přijímající děti, aby si dále prohlubovaly svůj vztah k daným svátostem. váz., 128 s., 189 Kč